

կատարած աշխատանքի դիմաց վարձատրությունն ավելի քիչ է, քան երկրում հաստատված կենսական նվազագույնն է: Ճիշտ է, վերջին տարիներին աշխատողների միջին աշխատավարձը զգալիորեն բարձրացվել է, սակայն վարձատրության դիֆերենցման ծայրաստիճան բարձր մակարդակի պայմաններում, ինչպես մասնավոր, այնպես էլ պետական հատվածում, աշխատավարձն աշխատողների որոշակի խմբի համար բավական չէ նույնիսկ սովորական գոյատևության համար: Հարկ է նշել նաեւ, որ ներքին տնտեսություններում ստացվող եկամուտներից վարձով աշխատողների բաժինը կազմում է մեկ երրորդից էլ քիչ: Ցածր աշխատավարձի հետ միասին, փաստաթղթում ընդգծվում են վարձու աշխատողների աշխատանքային ծանր պայմանները: Վրաստանի աշխատանքային շուկայում զանգվածային բնույթ է կրում 8 ժամից ավելի տեւողության աշխատանքը, աշխատանքի ծանր ու վնասակար պայմանները, արձակուրդի բացակայությունը, փորձարկման, չվճառվող փուլի տեւողությունը, աշխատավարձի ուշացումները, աշխատանքից չհիմնավորված ազատումը, տարիքային, արհմիության անդամնակցության կամ քաղաքական նկատառումներից բխող խտրականությունը: Դրան նպաստեց Վրաստանում աշխատանքային օրենսդրության այսպես կոչված «ազատականացումը»: 2006 թվականին եւ դրանից հետո, Վրաստանի աշխատանքային օրենսգրքում կատարած փոփոխությունների արդյունքում էականորեն վատթարացել է քաղաքացիների աշխատանքի եւ սոցիալական իրավունքների իրականացումը, երկիրը այդ ոլորտում նահանջ է ապրել», - ասված է ռազմավարական ծրագրում:

Նշենք, որ Վրաստանի վիճակագրական ազգային ծառայության տվյալներով, երկրում գործազրկության մակարդակը կազմում է աշխատունակ բնակչության 15-16 տոկոսը: Ընդ որում, փորձագիտական ստուգումները վկայում են, որ այդ ցուցանիշը հասնում է առնվազն 35-40 տոկոսի, իսկ ո՛չ լրիվ եւ ո՛չ արդյունավետ աշխատանք ունեցողների հաշվառմամբ՝ 45-50 տոկոսի:

Վիճակագրական ուսումնասիրություններով, աշխատողների մասնագիտական ուսուցման համար գործատուն, մի աշխատողի հաշվով տարեկան ծախսում է 4-5 լարի: Ավելացնենք, որ Վրաստանում գործազուրկների մեկ երրորդից ավելին բարձրագույն կրթություն ունի: Դա պայմանավորված է ինչպես բնակչության հանրակրթական բարձր մակարդակով եւ նրանց աշխատանքային պայմաններին առաջադրվող աճող պահանջներով, այնպես էլ՝ կառուցվածքային ու որակական անհավասարակշռությամբ, որն առկա է աշխատուժի պահանջարկի եւ դրա ապահովման հարցում, առանձին մասնագիտություններով բարձրագույն կրթության մասնագետների գերարտադրությամբ, մասնագիտությամբ աշխատանք գտնելու հնարավորության սահմանափակմամբ:

□□□□ □□□□□□□□